

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ [เช้า]

พูดอวดไม่ดี

ถ้าท่านเจ้าคุณต้องการอยากได้คาถา ท่านเจ้าคุณต้องบวช โอ้ย ผมก็สึกได้สองสามวัน นั้นแหละก็มันไม่ได้ ตั้งแต่นั้นมาเห็นหน้าทักเลย หมาไม่กัดท่านมีคาถากันหมา แต่ท่านไม่ยอมให้จนกระทั่งตายจากกัน ท่านสนิทกันมากกับเรา คุณหญิงอุปสมบทกันมากมาแต่ไหนแต่ไร นั้นละต้นเหตุให้สนิทมาตั้งแต่นั้นมา จากนั้นก็เรื่อยมาเลย จนกระทั่งท่านจากไป

ท่านมาป่วยอยู่นี้ก็ลูกเขาก็กามิมนต์ให้ไปเยี่ยม มาป่วยอยู่ในกรุงเทพฯ ท่านให้ลูกมานิมนต์เราที่วัดบวรฯไป เราก็ก็นั่งไม่ได้ เราก็ก็นอนหลับมากตอนนั้นเลยไปไม่ได้ ไร่เรื่องหมาไม่กัดเรานี้คนงกกันไปหลายแห่งนะ ไปที่ไหนที่หมาไม่กัด ในกรุงเทพฯนี้เขาก็งเหมือนกัน หมาเขาเลี้ยงไว้ในบ้าน ก็เราบิณฑบาตเราไม่ได้ไปตามถนนนี่นะ เราไปชอกแซกตามตรอก เข้าไปบ้านนั้นบ้านนี้ พอดีไปถึงบ้านเขาหมาเขาเห็นวิ่งมาเลย มากี่รุมเราที่กรุงเทพฯ เขาก็รีบวิ่งมา เอ๊ย ๆ นี่ก็แบบเดียวกันนั้นแหละ เป็นยังงั้นมันกัดตรงไหน มันไม่กัดเราว่า เอาอีกแหละง จากนั้นบิณฑบาตเราก็ก็น่า เขางง หมาเหล่านี้ไม่กัด มีเราว่า แต่ท่านอาจารย์นี้หมาไม่กัดแปลกนะ เขาว่าแปลกนะหมาไม่กัด ไปที่ไหนมีเสมอเช่นนั้นละ

เราพูดเรื่องหมายังไม่จบ มักมีเสมอแต่เราก็ก็นึกเคยสนใจ มีเสมอที่ทำให้คนงหมาไม่กัดเรา (หลวงตาจะมีคนทำเงินตกหายที่หน้ากองสลากแล้วหนูเก็บสตางค์ได้ที่หน้ากองสลาก ราชดำเนิน) ที่ราชดำเนินหรือ นี่มีผู้ทำเงินตกหาย ๕๐๐ บาท อยู่ที่หน้ากองสลากเลยไม่ทราบเจ้าของคือใคร มีผู้เก็บได้แล้วเขาเอามาแจ้งให้หลวงตาทราบ หลวงตาเลยเรียนให้ทราบเลยว่าเป็นความบริสุทธิ์ใจด้วยกัน ทั้งผู้ที่ทำตกหาย ทั้งผู้ที่เก็บได้มา ทั้งที่หลวงตาได้รับไว้จะเอาเข้าร่วมของเรา คือคลังหลวงผ้าป่าของเราละ ผู้ที่ทำเงินตกหายก็เงินตกหายไปให้ได้บุญติดตัวไปก็แล้วกันนะ เอาละพอ (สาธุ)

(เย็นนี้จดใหม่ครับ กลับมาก็มีดแล้วครับ) เทศน์นู่นเวลาเท่าไร (สี่โมงเย็นครับ) ไม่บอก มาเราอยากก็เทศน์ เราไม่อยากเทศน์เราก็ก็นอนหลับ ไม่เห็นยาก มันจะยากอะไร ใช่ไหม ไม่ใช่ข้าศึกเข้าบ้านนี่วะ

พอพูดเรื่องหมาแล้วก็ให้ระลึกถึงสมเด็จพระสังฆราช วัดบรมนิवासฯ ชื่ออะไร ดิโส อ้วน ดูเหมือนจะเป็นองค์แรกละมัง สมเด็จพระสังฆราช วัดบรมนิवासฯ เป็นองค์แรกได้

ตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชจากนั้นก็ต่อไปเรื่อย ๆ พูดถึงเรื่องหมา ไปสัมผัสถึงเรื่องหมา หมากัดคนอะไร ๆ แล้วท่านก็เลยว่า พระไปบิณฑบาตหมามันตามเท้า แล้วที่นี้ท่านก็วิ่งมาหาท่าน เราก็เคยเป็นเหมือนกัน ตอนไปบิณฑบาต ไปบิณฑบาตพอไปหมามันก็วิ่งมาเท้า มันจะกัดหรือไม่กัดไม่รู้ มันเท้าล่อมหน้าล่อมหลังมันเหมือนจะกัด พวกพระก็วิ่งมาแอบหลังเรากลัวหมากัด ท่านว่างั้นนะ ที่นี้ไปบิณฑบาตแถวนั้นหมาชุมด้วยบ้านแถวนั้นหมาชุม ไปที่ไหนมีแต่จะเท้าจะกัดตลอด ออกมาดูพวกพระ พวกนี้มันไม่มีคาถา ท่านว่างั้นนะ แต่ท่านพูดนิสัยท่านมีขลัง ๆ ท่านพูดท่านไม่ยิ้มละแต่ผู้ฟังมันจะตายละซี

พวกนี้มันไม่มีคาถาเหมือนข้า ไปไหนมีแต่หมาจะเท้าจะกัด ว่างั้น ว่าจะให้เขาแล้ว ก็เลยพูดว่าเรามีคาถา คาถาอยู่ที่ไหน พระท่านก็ถามละ องค์ที่ควรเรียนถาม คาถาอยู่ที่ไหน คือท่านสักดอกคำแว่นอยู่ข้าง นี้คาถาเรา หมาไม่กล้ากัด ท่านว่างั้นนะ พอเช้าวันหลังไปอีกละ หมาบึ่งมาฟาดตรงนี้เลยตรงคาถา โอ้ย เลือดสาดเลย เออนี่นะคนเราคุยไม่ตื่นนะ ท่านว่างั้นนะ ฟาดเราตรงนั้นแหละตรงดอกคำแว่นที่ว่าคาถาเก่ง ๆ เลือดสาดเลย นี่พูดอวดไม่ตื่นนะ คาถาของเราไม่ทราบว่ามีหรือไม่มี เราเอาออกอวดมันก็ซัดเสียบ้าง ถ้ามันดีจริง ๆ ก็ไม่ว่า มันเอาขาท่านนะตรงที่ดอกคำแว่น ท่านชี้ว่ามีภาษาว่าไง นี่ก็ชี้ลงที่ข้างท่านสักดอกคำแว่นไว้ พอเช้าวันหลังไปมันก็โดดเข้ามา มันฟาดเอาตรงนั้นเลย เอาตรงนั้นเลือดสาด คุณนึกไม่ตื่นนะ ท่านว่า

ความจริงท่านพูดหยอกเล่นเฉย ๆ ท่านไม่ได้คุยอะไรแหละ ท่านพูดหยอกเล่นกับพระหนุ่มพระน้อย แต่หมามันคงจะหมั่นไส้มันเลยมาฟาดเอาเสียบ้าง ไอ้สำหรับเราไม่มีเล่น อะไรก็ไม่มี ที่มันไม่กัดก็บอกว่าไม่กัด มีบ่อยไม่กัด แต่เราไม่มีคาถา เราก็บอกอย่างพระยาอุดร ไม่เชื่อ ถึงขนาดไม่เชื่อนะ คือท่านเชื่อหมาของท่านมากกว่า ท่านบอกว่าหมาสามตัวนี้อยู่ตัวเดียว หากพอกัดมันก็กัด พอสองตัวแล้วกัด ท่านว่างั้นนะ พอสามตัวแล้วเทวดามากก็ไม่ถอย ขาดไปเลย กัดแหลกเลยสามตัวนี้

แล้วที่นี้มันไปยืนเฝ้าท่านอยู่ มันไม่กัดนี่เป็นยังไง ท่านต้องมีคาถา เราไม่ได้บอกว่าเรามีคาถาเหมือนสมเด็จพระสังฆราชนี่นะ แต่ท่านพระยาอุดรว่าเรามีคาถา เรบอกว่ามี โพอทราบที่เราเชื่อมหาบัวอยู่วัดป่าบ้านตาด นั้นละที่พึ่งพบกันครั้งแรกกับพระยาอุดร โรงเรียนใหญ่พระยาอุดร นั้นละบ้านท่านอยู่ตรงนั้น สนามหญ้าท่าน เราบิณฑบาตเราไม่ค่อยไปตามถนนแหละ เราไปมักจะซอกแซกเข้าไปตามหมู่บ้านไป ตามธรรมดาเคยไปพอดีไปที่นั่น หมามันอยู่ใต้ถุนสามตัว ตัวหนึ่งเท้าออกวิ่งมา โถ มันเหมือนจะชนเรานี่หายไปนะ มันรุนแรงขนาดนั้น วิ่งมาทั้งสามตัวเลย เราก็เดินเฉย

มีพระองค์หนึ่งอยู่ข้างหลังเรา พระองค์นั้นติดหลังเราเลยนะ ไปด้วยกันสององค์ พระองค์นั้นยื่นติดหลังเราก็อินเฉย มันก็จะทำยังไง แนะมันก็แปลก คนหนึ่งจะเอาจริง เอาจริง หมาสามตัวจะเอาจริงเอาจริง เรามีแต่จะเล่นกับมันว่าจะทำยังไงวะ วิ่งปิ้ง ๆ ๆ มา นี่เรายืนอยู่ที่นี่ มันยื่นก๊กตรงนี้ ตัวหนึ่งนะคงเป็นหัวหน้ามันละ ตัวหนึ่งยื่นก๊กข้างนี้ ตัวหนึ่งยื่นก๊กข้างนี้ แล้วเงียบเลยนะ เงียบ เราก็อินเฉย เอ็มมาอยู่นาน แล้วคนไม่มี พระยาอุดรอยู่ทางครัว ไม่มีคน มันก็ยื่นฝ่าอยู่นั้นเราก็อินเฉย พอมันยืนนานแล้ว เอ้า มาเหมือนจะกัดจะฉีกเป็นผุขเป็นผงทำไมเห็นเงียบไป เราเลยค่อยชำเลื่องตาลงไปดู โอ้ย ตามันแหงนดูเรา เราก็อินเฉย

สักเดียวพระยาอุดรมองเห็น เรื่องราวมันนะ ท่าน เฮ้ย ที่เดียวหมาแตกหนีหมดเลย ท่านก็รีบลงมา เป็นยังไง ๆ กัดตรงไหน ๆ เลยนะ ไม่ได้ว่ากัดหรือไม่กัดนะ มันกัดตรงไหน ๆ เป็นยังไง มันไม่กัด ไซ้เหรอ ๆ ขึ้นเลย เพราะท่านเชื่อหมาท่านสามตัวท่านบอกว่าเทวดามากก็ไม่รอถ้าลงได้อยู่สามตัว ถ้าเจ้าของเขาไม่ทันเขาเลย อันนี้มันไม่กัดท่าน ก็เลยถามท่านอยู่วัดไหน เวลานี้อยู่วัดโพธิสมภรณ์เรามาบิณฑบาต แล้ววัดเดิมท่านอยู่ไหน อยู่วัดป่าบ้านตาด หรือเป็นท่านมหาบัวเหรอ ไซ้แล้ว นิมนต์ขึ้นบ้าน กวนกันตั้งแต่จะเอาคาถากันหมา เอาอะไรไม่เอามีแต่จะเอาคาถากันหมา เราบอกว่าเราไม่มี โอ้ย อย่าปิดผมเลย ลงมาสามตัวนี้ไม่กัดแล้วต้องมีคาถา เชื่อหมายิ่งกว่าเชื่อเรา หมาสามตัวท่านเชื่อมากกว่าเชื่อเรา ท่านไม่ยอมเลยจริง ๆ คือท่านเชื่อหมาของท่านกัดจริง ๆ คือไม่รอเลย ถ้าลงสามตัว ใครมากก็ไม่รอ ถ้าเจ้าของเขาไม่ทันกัดทันที นี่มันไม่กัดท่าน ท่านต้องมีคาถา แล้วก็ขอเรียนคาถากับเรา มีตั้งแต่ไม่เชื่ออย่างเดียว ท่านต้องมี ๆ อย่าปิดผม เมื่อมันออกไม่ได้เราก็อิน โอ้ย ถึงมีมันก็ให้ไม่ได้แหละ ทำไมถึงให้ไม่ได้ท่านยังมีได้ สิ่งที่ไม่ได้มันมีอยู่ ต้องปฏิบัติตามคาถาที่เรียนมา แล้วปฏิบัติยังไงละ ถ้าท่านจะเอาคาถาจริง ๆ แล้วท่านต้องบวช เอาละนะที่นี่ โอ้ย ผมก็สึกมาสองสามวันเองจะให้ผมบวชได้ยังไง นั่นละไม่ได้คาถา สุดท้ายเลยไม่ได้คาถา ตั้งแต่นั้นมาพอเห็นหน้ามีคาถาก็ไม่บอกเรื่อย จนกระทั่งตายจากกัน สนิทมาก

นี่พูดถึงเรื่องหมาไม่กัด มันก็อย่างนั้นละ มันก็เป็นของมันเอง โอ้ย ไม่ทราบหรอกี่ครั้งก็หน เราไม่ค่อยถืออะไรกับมัน นะ เพราะฉะนั้นเราถึงไม่เคยพูดละหมาจะกัดไม่กัดส่วนมากมีแต่มันมาอย่างว่าไม่กัดกับเรา กรุงเทพฯก็เหมือนกัน บิณฑบาตชอกแซกในกรุงเทพฯ พักอยู่วัดบรมนิวาสเป็นแบบเดียวกัน ก็เรากับหมามันสนิทกันมาแต่ไหนแต่ไร มันจะมากัดเราได้ลงคอเหรอ อย่างสองตัวนี้เมื่อเข้าไปเห็นก็เล่นกับมันแล้ว ว่าไง เรียกว่ารับคาถาละชิ รับคาถาให้ผมกล้าหมาก็ไม่กัดนะชิ ไปที่ไหนมักมีอยู่เสมอ เจ้าของจนไม่เชื่อ อย่างพระยาอุดรเหมือนหนึ่งว่าไม่เชื่อเลยว่าเราไม่มีคาถา เพราะท่านเชื่อหมา

ท่านมากกว่า คือท่านว่าหมาสามตัวนี้ไม่เคยรอใครเลย ถ้าเจ้าของเอาไม่ทันกัดทันทีเลย นี่ไม่กัดท่าน ท่านต้องมีคาถาแล้วมาขอเอาคาถาจากเรา เลยไม่ได้แล้ว เราไม่มีคาถา แต่หมามันก็ไม่เป็นอะไรกับเรา เพราะเรากับหมามันถูกกันอยู่แล้ว

นี่กำลังจะเร่งดอลลาร์ให้ทัน ๓๐๐,๐๐๐ วันพรุ่งนี้ ๓๐๐,๐๐๐ จะมอบดอลลาร์ วันพรุ่งนี้ ๓๐๐,๐๐๐ พร้อมกับทองคำ รวมดอลลาร์เมื่อเช้านี้ได้ ๔,๖๓๒ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ที่ได้ทั้งหมดนะ ๒๘๓,๕๔๖ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑๖,๔๕๔ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ซึ่งจะมอบวันพรุ่งนี้ ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ กรุณาทราบตามนี้ (ครอบครัวคุณวิบูลย์ถวาย ๕๐๐ ดอลลาร์ครับ) พอใจ ๆ ๕๐๐ ดอลลาร์ นั้นเห็นไหมละ นี่คาถาของดอลลาร์ ไม่มีคาถากันหมา แต่คาถาขอดอลลาร์นี้มีตลอด

ทองคำ ๑,๐๐๐ กับ ๒๕ กิโล หรือ ๑ ตัน กับ ๒๕ กิโลที่จะมอบวันพรุ่งนี้ แล้วดอลลาร์จะมอบ ๓๐๐,๐๐๐

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th